

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἑκατὶ Φοίνικες 36.

Ἑξαμηνία 18.

Τριμηνία 9.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΘΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 11 ΜΑΪΟΥ 1832.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 135. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ὁ Κύριος Χριστόδουλος Κλονάρης διορίζεται Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΥΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 136. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ὁ Κύριος Ἰακωβάκης Ρίζος διορίζεται Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΥΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 113. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Ν. Δρακόπουλος διορίζεται Γραμματεὺς τοῦ Διοικητοῦ Βοστίτσας.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΥΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 114. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Ἀτῶνιος Γεωργαντᾶς διορίζεται Διοικητὴς Αἰγίνης καὶ Ἀγγιτρίου ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Γιαννίτη.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΥΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 115. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Ἰωάννης Κριζῆς διορίζεται Διοικητὴς Σαντορήνης καὶ Ἀνάφης ἀντὶ τοῦ Κ. Ν. Γαζέτου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΥΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 116. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Π. Κλειομένης διορίζεται Διοικητὴς Νάξου, Πάρου καὶ Ἀντιπάρου ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Ὁρρανοῦ.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΥΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ἀρ. 117. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Ν. Ἰωάννου Ἰζάνης διορίζεται Διοικητὴς Ἄνδρου ἀντὶ τοῦ Κ. Ἰωάννου Παγκάλου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΥΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αὐτόθεν, 20 Μαρτίου. — Ἀπεστάλη εἰς Ἄγαν γραμ-
τοκομιστής, ὅστις περιμένεται νὰ ἐπιστρέψῃ κατ' αὐτάς.
Μανθάνομεν δὲ ὅτι, μετὰ τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ, θέλουν ἐπικυρώ-
σαι τρεῖς Δυνάμεις τὴν συνθήκην τῆς αὐτονομίας, εἴτε
συναινέσῃ, εἴτε μὴ, ὁ τῶν Κάτω Χωρῶν Βασιλεὺς, τοῦ ὁ-
ποῦ ἡ πεισμονὴ εἶναι μεγίστη τῶρα παρά ποτε.

(Σφαῖρα.)

— Ὁ Πρίγκιψ Ξαρτορίσκης ἔλαβε φιλοφρονεστάτην ὑ-
δοχὴν ἐν Λονδίνῳ παρὰ τοῦ παλαιοῦ αὐτοῦ φίλου τοῦ Κυ-
βερνήτου ἱερεμίου Βένθαμ. Ὁ φιλόπατρις οὗτος Πολλωνὸς ὑπέ-
σχετο μὲ ἀξίαν μεγαλοφυγίαν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἀπόφασιν,
κατὰ τὴν πτώσιν τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἔθνους του, νὰ στερη-
τὴν λαμπρὰν περίουσίαν του, καὶ νὰ μείνῃ εἰς ἀπορίαν
πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαιῶν. Νομίζεται δὲ ὅτι θελεῖ καθί-
σθαι εἰς τὴν Γαλλίαν.

(Χρον. κα.)

— Κατὰ τὰς ἐκ Λισαβῶνος εἰδήσεις ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ
Μαρτίου, εἶχον γένῃ εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἐκείνην πολυάριθ-
μοι φυλακώσεις διὰ πολιτικὰς αἰτίας. Ὁ Δὸν Μιχουέλης
μετὰ σπουδῆς ἐπεσκέπτετο τὰ φρούρια τῆς Λισαβῶνος καὶ
τῶν πέριξ. Ἀλλὰ ἐσχάτως δὲν ἐφαίνετο εἰμὴ σπανίως πλέον,
καὶ πάντοτε συνωδευμένος ἀπὸ ἐνόπλους φύλακας. Τὰ ἐπὶ
τοῦ Τάγου φρούρια ὠχυρώθησαν μὲ 322 καννόνια, ἀλλὰ τὸν
λείπουν οἱ ἱκανοὶ εἰς αὐτὰ πυροβολισταί.

Ἐπιστολὴ ἐκ Τερκείρας ἀναφέρει τὰ ἐξῆς: — Ὁ Δὸν Πέ-
τρος ἐφθασεν ἐνταῦθα εἰς ἄκρον ὑγίης, καὶ οἱ κάτοικοι τὸν ὑ-
πεδέχθησαν ἐνθουσιῶντες. Τὸ τῶν πυροβολιστῶν τάγμα τὸν
ἐχαιρέτησεν, ὡσπύτως καὶ ὅλα τὰ πλοῖα, ὑψώσαντα τὰς ση-
μαίας. Τὰ στρατεύματα καὶ ὁ λαὸς ἔδωκαν τὸν ὄρκον τῆς
πίστεως εἰς τὴν Βασιλισσάν Δόνναν Μαριάν Β καὶ εἰς τὸ
Σύνταγμα. Νομίζεται δὲ ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ θέλει πολεμή-
σαι κατὰ πρῶτον τὴν Μαδέραν καὶ ὅλας τὰς Ἀζωρίους νή-
σους ἐν ὀνόματι τῆς νέας Βασιλίσσης. Λέγεται δὲ ὅτι τὰ
στρατεύματα τὰ διὰ τὴν Μαδέραν διωρισμένα λογίζονται
εἰς 34 χιλιάδας ἐπιλέκτων στρατιωτῶν. (Ὁ Ταχυδρόμος.)

Αὐτόθεν, 29 Μαρτίου. — Ἡ χολέρα ἐξακολουθεῖ ἀδίκω-
πως εἰς τὸ Λονδίνον, ἀλλὰ δὲν προσβάλλει ὥσεπιτοπλεῖστον
εἰμὴ εἰς τὰς κατωτέρως τάξεις τοῦ ἐνδεῆ καὶ τοῦ ἀκρα-
τεῖς. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς διαδόσεως τῆς ἐπιδημίας ταύτης
μέχρι τῆς σήμερον ὅλοι οἱ ἀσθενήσαντες ἀπὸ τὴν νόσον ταύ-
την εἰς τε τὸ Λονδίνον καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἀγγλίας λογι-
ζονται εἰς 9,919, ἐκ τῶν ὁποίων 3,788 ἀπέθανον. Εἰς τὰ
ἐνδότερα ὅμως τοῦ τόπου ἤρχισεν ἤδη νὰ ἐκλειπῇ ὀλοτελῶς
ἡ ἐπιδημία.

— Μανθάνομεν πάλιν ἀπὸ ἀξιόπιστων μύθων, λέγει ὁ Ἄγ-
γλος Ταχυδρόμος τῆς 14 Μαρτίου, ὅτι, μὲ ὅλας τὰς ἐναν-
τίας διαβεβαιώσεις τὰς παρὰ τοῦ Ἰσπανικοῦ ὑπουργείου δο-
θείσας, αὐτὸ ἔχει κατὰ νοῦν, ἅμα εἰσβάλλουν εἰς τὴν Πορτο-
γαλλίαν τὰ ὑπὸ τοῦ Δὸν Πέτρου ὀδηγούμενα στρατεύματα,
νὰ στείλῃ τὰ Ἰσπανικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα φυλάττουσι
κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὰ σύνορα, εἰς βοήθειαν τοῦ Δὸν Μιχουέ-
λου, διὰ νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτὸν εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ διαδή-
ματος ἀγῶνάς του.

Δὲν παρήλθε πολὺς καιρὸς, ἀφ' οὗ ἀπεκρίθη ἡ Ἰσπανικὴ Αὐ-
λὴ εἰς τὰς νομοθετήσεις τοῦ Λόρδου Πάλμερστον, καὶ συναχ-
θεῖσα ἡ Ἀποστολικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάτισε, συναινέσει εὐθὺς
καὶ τοῦ Βασιλέως, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ εἰς τὴν Πορτογαλλίαν
ἐπιτυχία τοῦ Δὸν Πέτρου θέλει κάμει πάραυτα ν' ἀποκα-
τασταῇ ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ ἡ συνταγματικὴ Κυβερνήσις, ἀπαι-

τεῖται ἀναγκαιῶς, διὰ τὴν υπεράσπισιν τοῦ θρόνου καὶ τοῦ
κλήρου, νὰ δοθῇ βοήθεια εἰς τὸν Δὸν Μιχουέλην.

Ἐκ Μάλτας, 20 Ἀπριλίου. — Ἐξ Ἀγκῶνος ἐλάβομεν
ἀξιόπιστα γράμματα μέχρι τῆς 3 τοῦ ἐνεστῶτος, τὰ ὁ-
ποῖα λέγουσιν ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Ἰταλίας εἶναι εἰς ἄ-
κραν ἡσυχίαν. Τὰ κατὰ τῆς Γαλλικῆς φρουρᾶς λεγόμενα,
ὅτι τάχα ἀφορᾷ νὰ διατηρήσῃ ἢ νὰ διεγείρῃ τὴν δυσἀρέ-
σκεϊαν τῶν λαῶν κατὰ τοῦ νομίμου αὐτῶν ἡγεμόνος, εἶ-
ναι ἢ ὑπερβολαί, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν παρὰ μωροφώσεις. Ἡ δια-
γωγὴ τοῦ τῶν Γάλλων στρατηγοῦ εἶναι κατὰ πολλὰ
συνετὴ καὶ διπλλακτικὴ, καὶ εἶναι ἀξιώπαινος ἡ πει-
θαρχία καὶ εὐ ἀξία τῶν στρατευμάτων. Φαίνεται ὅτι
τὸ ὅλον τῶν ἐν τῇ Ῥωμανδιόλῃ Ἀυστριακῶν στρατευμάτων
δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 10,000 ἄνδρας, καὶ ἡ πλέον προχω-
ρημένη θέσις, τὴν ὁποίαν κρατοῦν, εἶναι τὸ Πέσαρον.
Ὅλοι οἱ μεταξὺ τῆς πόλεως ταύτης καὶ τοῦ Ἀγκῶνος κεί-
μενοι τόποι κατέχονται ὑπὸ τῶν Παπικῶν στρατευμάτων.
Τὸ Γαλλικὸν δίκροτον Σουφρεῖν ἐμελλε ν' ἀποπλεύσῃ
διὰ τὴν Τολῶνα τὴν 4 τοῦ μηνός, φέρουσα 350 περίπου
στρατιῶτας ὥστε μένουν εἰς τὸν Ἀγκῶνα δύο μόνον τάγ-
ματα Γαλλικὰ, ἐκ 1000 ἀνδρῶν ἑκαστον. Ἐνομίζετο, κατὰ
τοὺς λόγους τῶν πλέον ἀξιοπίστων, ὅτι ὀλίγη πρόσδος
ἔγινε πρὸς τὸν συμβιβασμὸν τῶν πραγμάτων ἐκείνων τῶν
τόπων ἀπὸ τὰς ἐν Ῥώμῃ συνδιαλέξεις, καὶ ἦτο πιθανώ-
τατον ὅτι ὀριστικῶς ἤθελον συμβιβασθῇ τὰ πράγματα ἐν
Βιέννῃ.

Ἐκ Ῥώμης, 17 Μαρτίου. — Χθὲς ὑπεγράφη συνθήκη
μεταξὺ τοῦ Πάπα καὶ τῆς Ἐλουητικῆς Κυβερνήσεως, διὰ
τῆς ὁποίας ὑπόσχεται νὰ λάβῃ ὁ Πάπας εἰς μίσθωσιν 3000
Ἐλουητοὺς στρατιῶτας, οἵτινες πρέπει νὰ συναχθῶσιν ἐκ
τῶν διαφόρων νομῶν. Θέλει δὲ ἐλθεῖ ἡ ἐπικουρία αὕτη εἰς
τὰς Ῥωμαϊκὰς ἐπαρχίας κατὰ τρεῖς μοῖρας ἀνὰ χιλίους
ἐκάστη. Καὶ ἡ μὲν πρώτη θέλει ἐμβῇ τὴν 19 Ἀ-
πριλίου, ἡ δὲ δευτέρα τὴν 3 Μαΐου, καὶ ἡ τρίτη τὴν
19 Μαΐου. Λέγεται δὲ ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ συνθήκῃ ὁρίζεται
ὅτι ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης θέλει λάβῃ μὲ τὰς αὐτὰς συμ-
φωνίας ἄλλους 3000, οἵτινες μέλλουσι νὰ ὑπάγωσιν εἰς
τὴν Βονωνίαν, κατὰ ἴσας μοῖρας, τὴν 3 καὶ 18 Ἰουνίου
καὶ τὴν 3 Ἰουλίου. Ἡ διπλωματικὴ διακοίνωσις ἡ δοθεῖ-
σα σήμερον παρὰ τοῦ Καρδηνάλιου Γραμματέως τῆς Ἐπι-
κρατείας, θεμελιούται ἐπ' αὐτῶν τῶν συμφωνιῶν, αἵτινες
ἐκοινοποιήθησαν δι' ἐπίτηδες ταχυδρόμου εἰς τὰς Αὐλὰς
τῶν Παρισίων καὶ τῆς Βιέννης. Συμπεραίνεται ἔνθεν ὅτι
ἐπέδωκεν ἡ Παπικὴ Αὐλὴ εἰς τὰς υποδείξεις τοῦ τῆς Γαλ-
λίας Πρέσβεως, καὶ ὅτι συμφωνήθη μεταξὺ τῶν δύο Κυ-
βερνήσεων ν' ἀποχωρήσωσιν ἐκ τοῦ Ἀγκῶνος οἱ Γάλλοι, εὐθὺς
ὡς ἐξέλθωσιν οἱ Αὐστριακοὶ ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ τὸ πο-
λὺ βραδύτερον, ὅταν φθάσωσιν εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς χώρας
οἱ Ἐλουητοί.

(Ἐφημ. Μάλτας.)

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Φεβρουαρίου ἀπέβησαν τὰ στρατεύματα
τοῦ Δὸν Πέτρου εἰς τὴν νῆσον Μαδέραν, καὶ οἱ κάτοικοι συμ-
φώνως μὲ τὸν στρατὸν ἠνθγόρευσαν τὴν Δόνναν Μαρ.αν.

Τὴν 14 τοῦ Μαρτίου ἀνεγνώσθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ τῶν
Λόρδων Συνεδρίῳ τὸ περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως προβούλευμα.
Ἡ δὲ δευτέρα αὐτοῦ ἀνάγνωσις ἔγινε τὴν 28 τοῦ αὐτοῦ
μηνός, καὶ παραδέχθη διὰ τῆς πλειοψηφίας ἐννέκ με-
λῶν.

μία παρέμβασις νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐλευθέραν παράδοσιν μαθημάτων, ὅσα δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν ἡλικίαν τὰς ἀρχάς, καὶ ὅσα εἶναι ἀντάξια τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς φιλομαθοῦς νεολαίας, ὀδηγουμένης ἀπὸ τὰ φῶτα σας. Συνεργάζονται τὴν ἡτῆ, καὶ ἀναπτύσσοντες τὸ διανοητικὸν τῆς νεαρᾶς ταύτης ἡλικίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ πατρίς στηρίζει τὰς ἐλπίδας τῆς εὐμερείας της, οἱ διδάσκαλοι ὑμῶν βεβαίως ἔχετε τὸν ὑψηλὸν καθηκόντων σας τὴν συνείδησιν. Περιττὸν ἄρα τὸ νὰ σᾶς ὑπομνήσῃ ἡ Γραμματεία, Κύριοι, τὰ ὁποῖα ἐπαγγέλλεσθε ἰερά χρέη διότι πεποιθὺν, ὅτι ἐπαγγελλόμενοι τὰ σέβεσθε, καὶ σιθόμενοι τὰ ἐκπληροῦν συγχάρει καὶ ὑμᾶς καὶ τὴν νεολαίαν ταύτην μὲν, ὡς εἶναι ἐσόμενὴν καὶ τῶν παλαιῶν αὐτῆς προγόνων, καὶ τῶν ἡμερινῶν προμάχων τῆς νείας μας ἀνεξαρτησίας· ὑμᾶς δὲ, ἀναδεχομένους τὸ μίγιστον καὶ κάλλιστον καὶ κοινωφέστατον τῶν ἔργων, ἀντὶ τοῦ ὁποῖου θέλετε ἀπολαύσει ἀμοιβὰς τὰς εὐλογίας τῆς πατρίδος, καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαΐου 1832.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Διοικητὰς καὶ Τοποτηρητὰς.

Ἡ παρελθούσα τῶν πραγμάτων ἀνωμαλία καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς προεβύθουσα παραλυσία εἰς τοὺς ζωτικωτέρους κλάδους τῆς Ἐπικρατείας ἐμελλον ἀναποφεύκτως νὰ ἐπιφέρωσι μέγα πρόσκομμα καὶ εἰς τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως τὴν εὐρυθμίαν πορείαν.

Αναλαβὼν δὲν τοῦ ὑπ' ἀρ. 318 διατάγματος τὴν διεύθυνσιν τῶν πρὸς τὴν παιδείαν καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἀναφερομένων, καὶ ὀρεῖλων νὰ θαύω, ὅσον το ἐπ' ἐμοί, κατὰ τὰς εὐλαβεῖς ὑλίας τῆς Σ. Κυβερνήσεως, πρὸ ὀφθαλμῶν ἐχούσης τὴν ἐπὶ το ἐστίον μεταρρυθμίσειν καὶ τὸν τακτικώτερον καὶ βασιμώτερον διοργανισμόν τῶν διδασκτικῶν τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὰς ἀνάγκας, ἡλὸν ἐνδιατρίψει εἰς αὐτὸ τὸ κριτικὸν, ἐάν δὲν ἦν πεπεισμένος, Κύριοι, ὅτι γνωρίζετε κάλλιστα πόσον σγέσειν ἔρει ἡ ἀλήθεια τοῦ ἔθνους εὐδαιμονία μὲ τὴν ὀρθὴν τῆς νεολαίας ἐκπαιδεύσειν.

Ἀλλ' εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ οὐσιωδικοῦ τούτου ἀντικειμένου τῶν φροντίδων τῆς Κυβερνήσεως ἀντιτάσσεται κατὰ τὸ παρὸν ἐμπόδιον ἀνυπερβλήτον, ἡ ἐγνωσμένη τοῦ ταμείου ἀμνηνία.

Ὁμολογῶν ὅμως ἡ Κυβέρνησις θεωροῦσα ἐν τῶν καθηκόντων της τὸ νὰ προκαταβάλῃ τοὺς ἀπαιτούμενους, ἐπὶ τῶν ὑπομῶν μέλει καὶ ὁπὼν νὰ ἐδραστή τὴν πύλιν μὴ τὸν οὐκ ἐκδομήματα τῆς ἡλικίας τοῦ ἔθνους διαμρφώσεως, εἶναι ἀνάγκη νὰ ποιήσῃ τὰς προαπαιτούμενας πληροφορίες περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὑφ' ὧν ἡτῆ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν διδασκτικῶν.

Ἐνεκα τούτου προσκαλεῖσθε, Κύριοι, νὰ διεκρίνετε πρὸς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην τὰς ἐφεξῆς πληροφορίες.

Α. Πόσα ἀλλοθροῦ διδασκαλὶ καὶ Ἑλληνικὰ κατὰ τὰς ἐπαρχίας εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας, καὶ ὅπου ἡ καταστάσις αὐτῶν.

Β. Πόσα εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐκπαιδευόμενοι, καὶ ὅπου τὰ εἶδη τῶν μαθημάτων.

Γ. Ὅποια ἡ ἱκανότης καὶ ὁ ἠθικὸς τῶν διδασκάλων χαρακτήρ, πόθεν καὶ πόσα καὶ κατὰ ποῖον τρόπον ἐπληρόντο μέχρι τοῦδε.

Δ. Ὅποιοι καὶ πόσοι οἱ πόροι ἑκατέρου τοῦ εἶδους αὐτῶν τῶν καταστημάτων.

Ὅλας αὐτὰς τὰς πληροφορίες, ὅσον τὸ δυνατόν, λεπτομερέστερον ἐκθέτοντες, καὶ σπεύσαντες νὰ τὰς διεκρίνετε, Κύριοι, πρὸς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην, θέλετε ἐκπληρώσει τὸ ἱερώτατον τῶν χρεῶν σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαΐου 1832.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΝΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 10 Μαΐου.

Τὴν κυριακὴν τὸ ἐσπέρας ἐφθασεν ἐνταῦθα ἐπὶ δύο πολεμικῶν πλοίων μέρος τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον ζητηθῇ παρὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως διὰ νὰ συγκροτήσωσι τὴν φυλακὴν τῶν φρουρίων τούτων, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Κορδέ. Μέρος δὲ τοῦ 21 Συντάγματος μὲ ἓνα πυροβολικὸν λόχον ἦλθε διὰ ξηρᾶς, καὶ κατόπιν ἐρχεται καὶ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ προσδιορισθέντος στρατεύματος. Τὴν δευτέραν τὸ πρωὶ εἰσῆλθον τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα εἰς τὸ Πάλημδιον, καὶ κατέβη ἡ πρώτη φρουρά, ἥτις εἶχε χορηγηθῇ προσωρινῶς ἐκ τῶν πληρωμάτων τῶν Συμμαχικῶν πλοίων.

Μανθάνομεν ὅτι καὶ ὁ στρατηγὸς Γκενὼ διεκρίνηται ταύτοχρόνως ἐκ τῶν Μεσσηνικῶν φρουρίων μὲ ἕτερον σῶμα πρὸς τῆς Πάτρως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὴν 23 τοῦ Μαρτίου ὁ Βασιλεὺς τῆς Βυαρίας ἀνεχώρησεν ἐκ Μοναχίου εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀναφέρει δὲ ἡ τῆς Νεαπόλεως ἑφημερίς ὅτι ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης ἀφίχθη εἰς τὴν μητρόπολιν ἐκείνην τὴν 5 τοῦ Ἀπριλίου, καὶ διετηρεῖτο κατὰ πολλὰ ἀγνώριστος.

Ἐκ Λονδίνου 12 Μαρτίου — Τὴν 4 τοῦ ἐνεστώτος ἦλθον γράμματα παρὰ τῆς ὀλλανδικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Συμβούλιον. Τινὲς τῶν νομιζομένων ὅτι ἔχουσι βεβαίως πληροφορίες εἶπον ὅτι τὰ γράμματα ταῦτα περιέχον σφιδὸν συνθήκης, κατὰ τὴν ὁποίαν περαιτεῖται ἡ ὀλλανδικὴ Κυβέρνησις τὸ ἐπ' τοῦ Βελγίου δικαίω τῆς καὶ ἀναγνωρίζει τὸν Βασιλέα Λεοπόλδον ἐπὶ συλλογῇ νὰ τροπολογηθῶσιν ἐξέχπαντος τὰ 24 άρθρα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον: — α. Νὰ περαιτεῖται τὸ Βελγίον τὸ δικαίον τοῦ νὰ κατέλται εἰς τὰ ὀλλανδικὰ ὕδατα, καὶ νὰ κατασκευάζῃ τοὺς δρόμους εἰς τὴν ὀλλανδικὴν ἐπικράτειαν. β. Ἡ δυνάμις τοῦ Λεοπόλδου νὰ διακρίνεται εἰς τὴν τελείαν κυριότητα τῆς ὀλλανδικῆς. γ. Τὸ περὶ τοῦ Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου ζήτημα νὰ ἀποφασισθῇ ὑπερὶν ἐκ συμφωνίας μετὰ τὴν Γερμανικὴν συμμαχίαν. δ. Τὸ δάνειον τοῦ Βελγίου νὰ γένη κεφάλαιον ἐπὶ τόκῳ, καὶ μέχρι τῆς ἀποπληρώσεώς του νὰ κοσμήτῃ ἡ ὀλλανδικὰ εἰς ἐνέμυσον τὴν ἀκρόπολιν τῆς Λέδερσης.

Διακρίνεται δὲ, ὡς λέγεται, τὸ Ἀγγλικὸν Ἰνστιτούτον ὅτι τοιαῦτα τροπολογεῖται εἶναι ἀπορριπτικὰ, καὶ ὅτι δὲν εἶναι σκοπὸν νὰ δῶνται περὶ τούτου καὶ αἱ συμβουλίαι ἐκ μέρους τῶν Ἀλλῶν τῆς Ἀσπὸς πρὸς ἐπικύρωσιν αὐταῖς τὴν συνθήκην τῆς 3 Νοεμβρίου.

Β'. Ποία ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ ληφθέντων θαλασσοδάνειων εἶναι νόμιμα καὶ δεκτὰ, καὶ ποία ἀπαράδεκτα καὶ ἀπ' ῥηπτεῖα.

Γ'. Ἐὰν ὅλα τὰ παρὰ τῇ Κ. Εὐστρατίᾳ Μπαλάσσης παραχωρηθέντα μερίδια εἰς διαφόρους, ἐγκριθῶσι παραδεκτὰ.

Παρατηρεῖ ἐπομένως,

Ὅτι τὸ κατὰ τὸ 1829 ἔτος ἐν ἐνεργείᾳ Ἐμπορικῆς Δικαστηρίου, πωλήσαν ἐπὶ δημοπρασίᾳ πρὸς τὴν Κυρίαν Ζαφείρη Χαρίτη, καὶ Κωνσταντῖνον Βαλσαμάκη, τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος γολέτας κατὰ τὴν θέλησιν, καὶ ἐγγράφον αἰγνητῶν συνιδιοκτητῶν αὐτῆς διὰ Γρόσια 12,750, ἐλαβεν εἰς μετρητὰ παρ' αὐτῶν (ἀγνοεῖται διὰ ποῖον λόγον) μὴν Γε. 3,000· ἐκ τῶν ὁποίων ἐκράτησε διὰ δικηγορικά δικαίωματα, καὶ δικαίωμα δημοπρασίας Γρ. 552:20.

Ἐπλήρωσε τῷ Εὐστρατίῳ Διακομπιτσακτῇ τὸ θαλασσοδάνειον τῷ 825. Ἐπλήρωσε προσέτι τοῖς Κυρίᾳ καὶ Ἀντωνίῳ Τζέρεσι διὰ τὰ δύο θαλασσοδάνεια τοῦ 800. Ἐπλήρωσε τέλος πάντων τῷ Ἀσερίῳ Χρυσομάλλῃ 255.

Ὅλα ὁμῶς Γρ. δύο χιλιάδες διακόσια τριάκοντα δύο καὶ λεπτὰ ἑκοσι.

Εὐρέθη δὲ καὶ παρακατατεθειμένον εἰς τὸ Δικαστήριον τῷτο ἐν σακκίον ἐσφραγισμένον, τῇ ὁποίᾳ ἀποσφραγισθέντος ἐπὶ πλήρει συνεδριάσει, καὶ ἐπὶ παρυσία διαφόρων μαρτύρων, εὐρέθη ἐν αὐτῷ εἰς διάφορα νομίσματα ἢ ποσότης Γρ. ἑπτακοσίων τεσσαράκοντα τριῶν, καὶ Παρ. ἑπτὰ Ἀρ. 743:7.

Ὅτι τὰ ὑπόλοιπα Γρ. 9,750 μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ποσότητος τῶν Γρ. 12,750 μὴ μετρηθέντα εἰς τὸ Δικαστήριον τῷτο παρὰ τῶν ἀγοραστῶν Ζαφείρη Χαρίτη, καὶ Κωνσταντῖνον Βαλσαμάκη, (ἀγνοεῖται διὰ ποῖους λόγους, ἐπεὶ δὲ φαίνεται ὅτι ἐδωκέναι πρῶτον περὶ τούτου, εἰμὴ ὅτι ἐμέτρησαν Γρ. 3,000· καὶ ἔμειναν χρεώσται διὰ τὰ ὑπόλοιπα μὲν ὑποχρέωσιν τῶν κατὰ τὰ πληρώσωσι μετὰ ἑκκοσι μίαν ἡμέραν) χρεωστῶνται παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων· μάλιστα ὁ Κ. Δημήτριος Ἀτλαζᾶς ἐμφανίθης ἐπὶ τῇ Δικαστηρίᾳ τῷτο τὴν 26 τῇ παρελθόντος Νοεμβρίου παρακατέθεσεν ἐν αὐτῷ Γρ. 1,505, ὅσα ὁ Κ. Ζαφείρης Χαρίτης ἐνεχείρισε τῷ Χ. Ἀποστόλῃ Χ. Γεωργίῳ, ἐννοούμενα εἰς λογαριασμὸν πληρωμῆς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος γολέτας, ἀγορευθείσης ἐπὶ δημοπρασίᾳ παρ' αὐτῇ.

Σκέπτεται διὸ, καθόσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ἀντικείμενον τῆς παρούσης διενέξεως,

Ὅτι ὁ Κ. Στρατῆς Μπαλάσσης δὲν ἐπαρεσίασε

καμία ἐγγράφον ἄδειαν, ὅτε ἐπιτροπικὴν ἐκ μέρους τῶν συνιδιοκτητῶν τῆς, διὰ τῆς ὁποίας νὰ παραχωρηθῇ αὐτῷ ἡ ἐξουσία τῇ νὰ λαμβάνῃ θαλασσοδάνεια μὲν ὑποθήκῃ τῆς συντροφικῆς μετ' αὐτῶν γολέτας, ἀλλ' ὅτε ἐπαρεσίασε καὶ ἐγγράφον ἀποδοκτικόν, ὡς διακελεύει ὁ ἐμπορικὸς νόμος, διὰ τῇ ὁποίᾳ νὰ παριστάνῃ, ὅτι βιαθῆς διὰ τὰς χρείας τῆς πλοῖς, ἐδανείσθῃ μὲν ὑποθήκῃ αὐτῇ.

Ὅτι ὁ Κ. Στρατῆς Μπαλάσσης, ἐνῷ δὲν εἶχεν ἐγγράφον ἄδειαν, ὅτε ἐπιτροπικὴν ἐκ μέρους τῶν συνιδιοκτητῶν τῆς νὰ δανείζεται μὲν ὑποθήκῃ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος γολέτας, ἐνῷ δὲν ἀπέδειξε δι' ἐννόμην ἀποδοκτικῆς, ὅτι βιαθῆς διὰ τὰς χρείας τῆς πλοῖς, ἐδανείσθῃ μὲν ὑποθήκῃ αὐτῇ, ἐκτέλει ἐν τῇ πρὸς τὸ Δικαστήριον τῷτο ἀντιφάσει ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1829, ὅτι μόνον τὸ ἰδικόν τῆς μερίδιον χρεωστῇ, τὰ δὲ λοιπὰ μερίδια δὲν χρεωστῶν ἐδ' ἑξῆς.

Ὅτι ἡ ἀντιφάσις αὕτη τῆς ἐπιτροπικῆς, ἢ τῆς ἐγγράφου ἄδειας πρὸς τὸν Μπαλάσσην ἐκ μέρους τῶν συνιδιοκτητῶν τῆς εἰς τὸ νὰ δανείζεται μὲν ὑποθήκῃ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος γολέτας, δὲν δύναται νὰ παραβλάψῃ τὸ δικαίωμα τῶν δανειστῶν, ἐπεὶ δὲ ὁ Κ. Στρατῆς Μπαλάσσης ἦτον ἐφωδιασμένος μὲν τὸ ἐγγράφον τῆς ιδιοκτησίας αὐτῆς τῆς γολέτας, διὰ τῇ ὁποίᾳ ἀνεφαίνετο τέλειος κύριος αὐτῆς.

Ὅτι ἀπὸ τὰ χρεωστῆμενα εἰς διαφόρους θαλασσοδάνεια μὲν ὑποθήκῃ αὐτῆς, ὅσα ἐγκριθῶσι νόμιμα, μένουν εἰς βέρος αὐτῆς· διαφυλαττιμένων πλὴν τῶν δικηγομάτων τῶν ιδιοκτητῶν αὐτῆς κατὰ τῇ Στρατῇ Μπαλάσση.

Σκέπτεται ἐπομένως καθόσον ἀποβλέπει τὸ δεύτερον ἀντικείμενον τῆς προκειμένης δίκης,

Ὅτι τὸ τῇ Εὐστρατίᾳ Διακομπιτσακτῇ θαλασσοδάνειον ἀπὸ διττῆς πενήτηκοντα πέντε ἐπληρώθη παρὰ τῇ κατὰ τὸν Μάρτιον τῇ 1829 ἔτους ἐν ἐνεργείᾳ Ἐμπορικῆς Δικαστηρίου, (ἀγνοεῖται διὰ ποῖους λόγους), ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ὀπίθεν τῆς χρεωτικῆς ὁμολογίας γεγνουῖαν ἐξόφλησιν ἐκ μέρους τοῦ δικληφθέντος Διακομπιτσακτῇ ἀπὸ 13 Μαρτίου 1829.

Ὅτι τὰ τῶν Χ. Ἀντωνίου καὶ Χ. Κυριάκου Τζέρεσι δύο θαλασσοδάνεια ἀνὰ διττῆς ἑκκοσι ἐκάστου, ἐξοφλήθησαν ὁμοίως κατὰ τὴν 21 Μαρτίου 1829 παρὰ τῇ ἐν ἐνεργείᾳ κατ' ἐκείνην τὴν ποχὴν Ἐμπορικῆς Δικαστηρίου (ἀγνοεῖται διὰ ποῖους λόγους), ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ὀπίθεν τῶν ὁμολογιῶν γεγνουῖαν σημείωσιν ἐξοφλήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Σεβασμιώ-
τους Μητροπολίτας, Ἀρχιεπισκόπους,
Επισκόπους καὶ Ἐκκλησιαστικοὺς Τοποτη-
ρητάς.

Ἰδεὺ τέλος πάντων, σεβασμιώτατοι, ἐπακούσας ὁ Ὑψι-
στος τῶν δεήσεών σας, ἐχάρισε πάλιν τὴν εἰρήνην εἰς τὸν
λαὸν αὐτοῦ.

Ἡ Σ. Διοίκησις, σπεύδουσα νὰ ἐνώσῃ τὰς διαφόρους
μελήτεϊς καὶ προσπαθείας εἰς ἓν, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ
οἰκουτοτρόπως καὶ διὰ τὸ ἐξῆν, τὴν πολυπόθητον αὐτὴν ἡσι-
γίαν, καὶ πεπεισμένη πῶς συμβάλλεται περὶ τὴν ἡθικὴν
καμύρωσιν τῶν λαῶν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως ἡ φωνὴ
ὁρθῶς ἐρμηνευομένη, μίαν τῶν πρωτίστων φροντίδων τῆς
ἐβειώρησε τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
Γραμματείας, πρὸς καιρὸν διακοπείσης, ὡς ὁργανοῦ κα-
ταλλήλου τῶν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κλήρου
ἀδιάρρηκτων σχέσεων.

Τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τούτου διαπιστευθεὶς,
κρίνω χρέος μου ἀναπόφευκτον νὰ σᾶς ὑπομνήσω, Σεβα-
σμιώτατοι, ὅτι μέγα μέρος τοῦ τοιούτου μεγαλουργήματος
ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν ποιμαντορικὴν σύνεσίν σας, καὶ ἡ Κυ-
βέρνησις ἔχει πολλὰ διδόμενα διὰ νὰ περιμένη καὶ ταύτην
τὴν συνδρομὴν ἀπὸ τὸν ἀποστολικὸν σας ζήλον. Ποτάκις
καθ' ὅλην τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὸ Ἑλληνικὸν ἱε-
ρατεῖον ἔδωκε δείγματα ἡρωϊκοῦ χριστιανικοῦ! Ποσάκις
ἀφειδήσαντες ἑαυτῶν οἱ σεβάσμιοι τῆς ἐκκλησίας ποιμένες,
ἔβητο τὰς ψυχὰς ὑπὲρ τῶν πρεσβύτων! Ποσάκις ἡ μειλί-
χιος τοῦ Εὐαγγελίου φωνὴ ἐνθουσίασε κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς
πίστεως τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνιζομένους!

Ἀλλὰ νέος ἀγὼν ἤδη πρίκειται, σωτήριος ἐπίσης καὶ
ἐνδοξος, πολλῶ καταλληλότερος ὅμως μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ
Εὐαγγελίου. Αἱ παρελθούσαι ἀνωμαλίαι, κατασπαράσσονται
τῆς Ἑλλάδος τὰ στήθη, ἐγκατέλιπον φλεγμαίνοντα εἰσέτι
τὰ τραύματά της τῶν τραυμάτων αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις
προσπαθεῖ ὅλαις δυνάμεσι νὰ ἐπιφέρει τὴν Θεραπεύαν,
καὶ καθ' ὃν καιρὸν οἱ νόμοι θέλουν Θεραπεύει δι' αὐτῆς τὸν
πολίτην, τὸ ἀπὸ μέρους τῆς ἡγευτικῆς πρέπει διὰ τοῦ
κλήρου νὰ Θεραπεύῃ τὸ ἄνθρωπον. Ἡ ἀγαθοποιὸς φωνὴ τοῦ
Εὐαγγελίου, ἀκουσμένη ἀπὸ τὸ στίγμα σιδασμένου Ἀρχι-
ρεως, εἰσχεῖ σωτηρίως εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλλήνος. Αὐτὴ
μόνη δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ καὶ τὸν πλεονεκτοῦντα ἄρχηλον
εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης, καὶ νὰ τὸν ἀναδείξῃ ἄξιον τῆς
ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις φροντίζει νὰ τοῦ
ἐξασφαλίσῃ.

Λαλήσατε λοιπὸν, Πανιερώτατοι, εἰς τὰς καρδίας τῶν
τέκνων σας ἀνακαλέσατε εἰς τὴν λογικὴν σας πρῶτην τοῦ
ὀνειδατοῦντος καὶ πλαιωμένου Θεραπεύσατε τὰ πληγὰς
τῶν ἐπιχειροῦντων ἔλαιον καὶ εἶον, τὸν ἥριον ἐνταυτῶ καὶ
τομὸν τοῦ Εὐαγγελίου λέγον.

Τῶν ἱερῶν λαῶν ἡ εὐκοσμία, τῶν Μοναστικῶν καταστη-
μάτων ἡ ὑψιτοὺς διεξήγησις, τὸ ἀνεπίληπτον τοῦ κλήρου
πνεῦμα, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἡ ἀρετὴ, διακρίσεις τῶν ἱερῶν
καμένων, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ μένη ὡς ἐπὶ πετρὰν ἀσάλευτον
ἐρρητισμένη ἡ ἐκκλησία, διαμνενε εἰς αἰῶνας ἀκράδαντος
μεταξὺ τούτων καὶ τηλικούτων πολιτικῶν προσβολῶν,

ὅλα αὐτὰ εἶναι χρεὴ, τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἡ Γραμ-
ματεία κρίνει παντάπασι περιτλὸν νὰ συστήσῃ εἰς τὴν
ἀκοίμητον προσοχὴν σας, πεπεισμένη ἀνεκδοκίως περὶ
τοῦ Θεοῦ σας ζήλου.

Ἐπίσης δὲν ἀμφισβᾷ, ὅτι γνωρίζοντες ἐκ πείρας
πῶς συμβάλλει πρὸς διατήρησιν τῆς Ἀρεσκείας ἡ ὁρθῶς
διευθυνομένη τῆς νεολαίας ἐκπαίδευσις, καὶ ὅτι ὅσοι περισ-
σότερον ὁ ἄνθρωπος καλλιεργεῖ τὸ νοητικόν του, τόσο περισ-
σότερον ἐκτιμᾷ ἑαυτὸν, τόσο καθαρώτερος καὶ ὑψηλότερος
ἐννοίας προσκίταται περὶ τῶν Θεῶν, τόσο προθυμότερον
διατίθεται περὶ τὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον ἀγάπην,
τὰς δύο θεμελιώδεις ἐντολὰς τῆς εὐαγγελικῆς διδασκα-
λίας, θέλετε εἰσέτι τὴν φωνὴν σας μὲ τὴν φωνὴν τῆς φι-
λοσοφίας καὶ τοῦ ὁρθοῦ λόγου, προτρέποντες καὶ παρακαλοῦν-
τες πρὸς τὴν ὑγιᾶ παιδείαν τοῦ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν διε-
ξαγωγὴν σας λαοῦς, καὶ ἀποδεικνύοντες εἰς αὐτοὺς, ὅτι
αὕτη καὶ μόνη κατορθώνει τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα τοῦ ὄντος
Θεοῦ.

Μὴ παύσητε ἐπὶ πᾶσι, Πανιερώτατοι, ἀναπέμποντες πρὸς
τὸν οὐράνιον Βασιλέα τὰς ἱκεσίας σας ὑπὲρ εὐδαιμονίας
τοῦ ἔθνους, εἰς τῆς ὁποίας τὴν προοδότην ἐνασχολουμένη
ἡ ἀνεκδοκίως ἡ Κυβέρνησις, ἐλπίζει διὰ τῶν ἱερῶν ὑμῶν
εὐχῶν νὰ τελεσφορήτουν οἱ ἀγῶνες της.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Μαΐου 1832.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Διδα-
σκάλους.

Ἡ δεινότης τῶν παρελθόντων περιστάσεων καὶ ἡ περὶ
τὸ χρηματικὸν ἀμηχανία, παρρησιαστικῶς ἀφενκτον τῆς γενι-
κῆς τῶν πραγμάτων ἀνωμαλία, π. φερὸν πρὸς καιρὸν σιᾶ-
σιν εἰς τὰς ἐργασίας, τῶν διδασκόντων, καὶ τῶν διδασκουμέ-
νων, καὶ διέκριναν πολλαχὺ τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, τὴν
ἐκπαίδευσιν, βιβλαίαν ἐγγύησιν τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας
τοῦ ἔθνους.

Ἡ ἐκείνη Κυβέρνησις, ἀγωνιζομένη νὰ θεμελιώσῃ
τῆς ἐθνικῆς παλ. γενεας τὸ οἰκοδόμημα εἰς τὰς ἀπαρα-
σαλεύτους βάσεις τῆς ἡθικῆς βελτιώσεως, θεωρεῖ ὅτι ἐν τῶν
ἐμβριθεστέρων τῆς καθήκοντος τὸ νὰ φροντισθῇ, ὅσοι ἐδεχε-
ται, συλλογῶν, διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως
Γραμματείας περὶ τοῦ προφορικοῦ τῶν διδασκόντων
ὁργανισμοῦ, περὶ τῆς ἀεμπορίστου ἀσκήσεως τῆς διδασκα-
λίας, καὶ τῆς ταχυτέρας καὶ γενικωτέρας διαχύσεως, τῶν
φύτων Κατὰ συνέπειαν τῶν ἐγκαρδίων τούτων εὐχῶν τῆς
Κυβερνήσεως προτιμολογῶνται ἤδη ὅλοι τῆς Ἐπιθεωρίας
οἱ Διοικηταὶ διὰ τῆς ἐπὶ Ἀρ. ἐγκυκλίου νὰ διευρύνωσιν
ἀριθεῖς πληροφορίας, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς καταστά-
σεως τῶν κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν ἀλληλοδιδασκικῶν καὶ
Ἑλληνικῶν καταστημάτων.

Ἀναλόγως πρὸς τὰς πληροφορίες ταύτας καὶ περὶ τῆς
σιᾶσεως καὶ τὰ πραγματικὰ μέσα τοῦ ἔθνους, εἶναι ἐνόμισον
νὰ ἐπιζητήσωμεν ὁρατῶς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, χαράσσουσα προ-
χία σχεδίου πλαυτέρου νῆαν, ἢ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
διαφέρει τὴν ὁλοκληρῶς ἐκπαιδευμένην νεολαίαν, ὥστε νὰ ἐ-

ἡ ἐμετρήθησαν ὁμοίως τῷ Ἀσερῷ Χρυσομάλῃ πρὸς τὴν ἐν ἐνεργείᾳ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν Ἐπιτοκῶν Δικαστηρίῳ (ἀγνοεῖται διὰ ποίους λόγους) ἡ γρόσια διακόσια πενήκοντα πέντε, ὡς ἐξ ἑγ-τῆς ἀπὸ μίαν σημειώσιν εὐρισκόμεν ἢ εἰς τὸν Φάκελλον τῆς ἱερογραφίας, καὶ χρεώσονται αὐτῷ τὰ ὑπόλοιπα Γρ. 145.

Ἐπὶ τὸ τῷ Ραφτάκη Γιαννῷ Θαλασσοδάνειον ἀπὸ Γρ. 200, γεγὸς ἐν τάξει, δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀπαράδεκτον.

Ἐπὶ τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ ληθέντα ὁμοίως δύο Θαλασσοδάνεια, τὸ μὲν ἀπὸ Γρ. 1,500, χρεωστέμενα τῷ Κυρίῳ Ιωάννῃ Μπέστηρ, τὸ δὲ ἀπὸ Γρ. 1000 χρεωστέμενα ὁμοίως τῷ Κυρίῳ Φιλίππῳ Ἀλιύτῃ, γεγὸς ἐπὶ τῇ ἐν τάξει, δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀπαράδεκτα.

Ὅτι τὰ δύο ἄλλα Θαλασσοδάνεια, τὸ μὲν ἀπὸ Γρ. 200 τῷ ἐν Σκοπέλῳ Παπᾷ Δημητρίῳ, τὸ δὲ ἀπὸ Γρ. 500 τῷ ἐν Σκοπέλῳ ὁμοίως Κικκίῳ Οὐρανίτῃ τῷ Χιτζῇ, δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀπαράδεκτα, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἀναφέρουν τὸ ὄνομα τῶν πλοίων, μετ' ὑποθήκην τῶν ὀπίσθ' ἐδανέθησαν, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἐδανέθησαν ἐπὶ τοῦ καϊκίου (ἀνώνυμος) τοῦ Στρατῆ Μπαλάστη διὰ τὸ Δικαστήριον κρίνει αὐτὰ ἀπαράδεκτα, καὶ ἀπορρίπτει.

Κρίνει ὁμοίως ἀπαράδεκτον καὶ ἀπορρίπτει τὸ τῷ Κωνσταντίνῳ Ρεμπέκῃ δάνειον ἀπὸ Γρ. 162:17, ἐπειδὴ αὐτὸ δὲν εἶναι Θαλασσοδάνειον, καὶ μετ' ὑποθήκην τῆς γιλέτας· ἀλλ' ὁ Ρεμπέκης ἐδάνετο πρὸς τὸν Στρατῆν Μπαλάστην διαληφθέντα ποσότητα σιγούραν τῆς ἑξῆς μετ' ὑποθήκην τῶν κλητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων τῶν.

Κρίνει ἐπομένως ἀπαράδεκτον καὶ ἀπορρίπτει τὸ τῷ Κ. Γερασίμῳ Πανά δάνειον ἀπὸ δίστηλας τρεῖς κόντα πέντε, ἐπειδὴ τὸ μὲν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν μετ' ὑποθήκην ὁμολογίαν δὲν εἶναι Θαλασσοδάνειον, ἀλλ' ἐδανέθησαν πρὸς τὸν Μπαλάστην διὰ χρέους τῶν, τὰ ὅτι 15, ὡς ὁ ἴδιος δανειστὴς ἐντέλλεται διὰ τῆς ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1829 ἀναφέρει τῶν, χρεώσονται πρὸς τὸν Μπαλάστη διὰ ἐκδελύσεις καὶ διαφθέντευσιν εἰς τὴν κρισιολογίαν.

Ὅτι τὸ τῷ Δημητρίῳ Ἀτλαζῇ καὶ συντροφίᾳ τῶν Θαλασσοδάνειον ἀπὸ Γρ. 2,230, γεγὸς ἐν τάξει μετ' ὑποθήκην τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος γιλέτας, ἐγκρίνεται παρὰ τὸ Δικαστήριον δεκτόν, ἀλλὰ δὲν χρεώσεται αὐτοῖς Θαλάσσιος τόκος, εἰμὴ μόνον ὁ συνήθης τῆς ἑξῆς, καθότι τὸ πλοῖον, ἀφ' ἐδανέθησαν τὰ χρήμα-

τα ταῦτα, δὲν ἐταξείδευσε πλέον, καὶ δὲν ἐξετέθη εἰς κινδύνους.

Σκέπτεται τέλος πάντων, καθόσον ἀφορᾷ τὸ τρίτον ἀντικείμενον τῆς δίκης,

Ὅτι τὰ παραχωρηθέντα παρὰ τῷ Στρατῇ Μπαλάστη μερίδια εἰς διαδόρους ἐπὶ τῆς γιλέτας τὰ αὐτὰ δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἀναγνωρισθῶσι, καὶ ἐπικυρωθῶσι παρὰ τὸ Δικαστήριον τῶν, καθότι δὲν ὑπάρχει ἀναντίρρηση λόγῳ, ὅτι ὑπῆρξεν ἐκ μέρους τῶν Μπαλάστη δόλος, ἢ προμελέτη ἐπ' αὐτῶν τῶν παραχωρήσεων.

Διὰ ταῦτα Ἀποφασίζει.

Α'. Οἱ Κύριοι Ζαφάρης Χρήστ, καὶ Κωνσταντῖνος Βελτάκης νὰ μετρήσῃ εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν ὁσων μὲν χρεώσται πρὸς ἀποπληρωμὴν καὶ ἐξόφλησιν τῆς ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἀγοραθέσης παρ' αὐτῶν γιλέτας, ὀνόματι Δημήτρου τῷ Στρατῇ Μπαλάστη, Γρόσια ὀκτὼ χιλιάδων διακόσια τεσσαράκοντα πέντε, Ἀρ. 8.245, καὶ τὸν νόμιμον τόκον αὐτῶν πρὸς δώδεκα τοῖς ἑκατὸν τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης Φεβρουαρίου 1829 μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς. Ἐπὶ δὲ καὶ τὸν τόκον ἐπὶ τῶν Γρόσιον χιλίων πεντακοσίων πέντε, Ἀρ. 1505 ἀπὸ ἰδίαν ἐποχὴν μέχρι τῆς 26 Νοεμβρίου 1831.

Β'. Ἀπὸ τὴν προσήγητα αὐτῇ τῶν Γρόσιον ὀκτὼ χιλιάδων διακόσιον τεσσαράκοντα πέντε, ὁμῶς καὶ ἀπὸ τὰ εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν παρακατατεθειμένα χρήματα, Γρόσια δύο χιλιάδες διακόσια τεσσαράκοντα ὀκτὼ καὶ περὶ ἑπτὰ, Ἀρ. 2,248:7 νὰ πληρωθῶσι τὰ ἀκόλυντα Θαλασσοδάνεια, τὸ τῷ Γιαννῷ Ραφτάκη ἀπὸ Γρόσιον διακόσια Ἀρ. 200, τὸ τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ Κυρίῳ Ιωάννῃ Μπέστηρ ἀπὸ Γρόσια χίλια πεντακόσια 1500.

Τὸ τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁμοίως Φιλίππῳ Ἀλιύτῃ ἀπὸ Γρόσια χίλια Ἀρ. 1000.

Τὸ τῷ Δημητρίῳ Ἀτλαζῇ καὶ συντροφίᾳ ἀπὸ Γρόσια δύο χιλιάδες διακόσια τρεῖς κόντα 2,230, καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῶν Ἀσέρῳ Χρυσομάλῃ Γρόσια ἑκατὸν τεσσαράκοντα πέντε 145.

Γ'. Ἀπὸ τὴν ἰδίαν προσήγητα νὰ πληρωθῇ πρὸς τὸν Θαλασσοδανειστὰς ὁ Θαλάσσιος τόκος, ὡς διαλαμβάνειν αἱ χρεωτικαὶ ὁμολογίαι, τὰς ὁποίας κρατεῖ ἕκαστος, ἀρχόμενος ἀπὸ τὰς ἐκείνης χρονολογίας, καὶ τρέχων μέχρι τῆς ἡμέρας, κατ' ἣν κατευωδόθη τελευτῶν εἰς τὸν τὸν λιμένα ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος γιλέτα ὑπὸ τὴν πλοιαρχίαν, καὶ διευθύνσιν τῷ Κυρίῳ Στρατῇ, (ἐκτὸς τῆς ὁμολογίας τῶν Κυρίων Δη-

Τετάρτη, 11 Μαΐου 1832.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Αρ. 3
Εμπορικὴν Δικαστήριον συγκείμενον πρὸς τῇ
Πρωτοβουλίᾳ Κυρίως Γ. Μολῆ, καὶ τῶν Συνδικτῶν
Κυρίως Γ. Πιτρίτσου, καὶ Ἀμφοτέρους Π. Νεγροπόντε,
Συνεδίασαν τῇ 4 Ὀκτωβρίου τελευταίᾳ, ἵνα ἐξετά-
σῃ, ἐκτιμήσῃ, κρίνῃ, καὶ ἐπ' αὐτῇ περὶ τῶν ὑπερ-
χρῶσιν διεισφύων μεταξύ τῆς Κ. Στρατῆς Μπαλάσσης
καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἑλληνικῆς γαλέτας ἐνόματι ἡ
ᾠδῆς Ἀρσένου, καὶ τῶν συνιδιοκτητῶν καὶ δανεισῶν
αὐτῆς.

Ἀναγνῶν τὴν περίπλοκον, ἀτακτον καὶ ἀπέρχον-
τον δικογραφίαν, διεγρέζεταν μεταξύ τῆς διαληφθέν-
τος Στρατῆς Μπαλάσσης, καὶ τῶν συνιδιοκτητῶν, καὶ
δανεισῶν αὐτῆς, ἐναρξάμενον κατὰ τὸν Ἰανουάριον
τῆς 1829 ἔτος.

Ἀναγνῶν πάντα τὰ ἐν τῇ διαληφθείσῃ δικογρα-
φίᾳ ἐπισυναπτόμενα ἐγγράφα.

Μετὰ πολλῆς σκέψεως καὶ ἐξετάσεως ἐξήγαγεν,
ὅτι ὁ Κ. Στρατῆς Μπαλάσσης, καὶ ὁ Κ. Γεώργιος
Κύτης, συμφωνήσαντες ἐν Σκοπίῳ τῇ 2 Ἰουλίου 1827
ἐναυπήγησαν μίαν γαλέταν δ' ἰδίαν ἐξ ἰδίων τῶν ἐξ ἡ-
μισείας κατὰ τὸ ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν συμφω-
νητικὸν ἐγγράφον, διὰ τὸ ἐξετιάζειν ἀμφοτέρω αὐτήν.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ ἡμιτομερίδιον τῆς Στρατῆς Μπαλάσ-
σης ἐπὶ τῆς ναυπηγηθείσης ταύτης γαλέτας, ἥτις ἐ-
πωνομάθη Μοῦλος, ἐξετιάζειν ὁ Κ. Ζαφείρης Χα-
ρίτης τὸ ἐν τέταρτον, ἥτοι τὸ ἐν ὀγδόν τῆς ὅλης, κατὰ
τὸ ἀπὸ 9 Αὐγύστου 1827 πωλητήριον ἐγγράφον.

Ὅτι ὁ Κ. Γεώργιος Κύτης κατὰ τὴν 5 Ἰανουαρίου
1828 ἐπώλησε πρὸς τὸν Κ. Στρατῆν Μπαλάσσην
τὸ ἡμισυ μέρους τῆς ἐπ' αὐτῆς τῆς γαλέτας κατὰ τὸ
ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν ἐπίσημον ἐγγράφον.

Ὅτι ὁ Κ. Στρατῆς Μπαλάσσης κατὰ τὴν ἰδίαν ἡ-
μερομηνίαν ἐπώλησε πρὸς τὸν Κ. Γεώργιον Μωραϊτῆ-
πυλον, καὶ πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον Βαλσάμην δ' ἑτέραν
τὰ ἐκ τῆς ὅλης αὐτῆς τῆς γαλέτας, ἥτοι ἐκ ἑκάστου
ἀνὰ ἑν τέταρτον κατὰ τὰ ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας
ἐπίσημα ἐγγράφα.

Ὅτι ὁ Κ. Στρατῆς Μπαλάσσης κατὰ τὴν 17
Νοεμβρίου 1827 ἔδωσε μετοχὴν ἐπὶ τῆς διαληφθείσης
γαλέτας τῷ αὐταδέλφῳ τε Φραγγέλῳ Μπαλάσση
διὰ Γρόσ. 1000, καὶ κατὰ τὴν 16 Ἰανουαρίου 1828
τῷ ἑτέρῳ αὐταδέλφῳ τε Χρυσόφῳ Μπαλάσση δ'
μοίως μετοχὴν ἐπ' αὐτῆς διὰ Γρ. 937: 20, αἱ δ'

ποταὶ πωλήται φαίνονται ἀπὸ δύο ἰδιότερα ἐγγράφα.

Ὅτι ὁ Κ. Στρατῆς Μπαλάσσης κατὰ τὴν 3 Μαρτίου
1828 ἔδωκε μοίως μετοχὴν ἐπὶ τῆς περὶ ἧς ὁ λό-
γος γαλέτας πρὸς τὸν Ἀναγιώτην Ματθαίον διὰ
Γρόσ. 500, ἡ ὁποία πώλησις φαίνεται μοίως ἀπὸ ἐν
ἐπίσημον ἐγγράφον τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας.

Ὅτι μὲν τὸν ἐγενήθησαν μεταξύ τῆς Κ. Στρατῆς
Μπαλάσσης καὶ τῶν λοιπῶν συνιδιοκτητῶν αὐτῆς δι-
ενέξεις ἐπὶ τῶν λυγρισμῶν αὐτῆς τῆς γαλέτας, ὑπέ-
κυψαν διὰ ὑπὸ αἵρετοκρισίαν, καὶ ἐξεδόθη ἡ τελευταία
διαληπτικὴ κρίτικὴ ἀπόφασις ἀπὸ τὴν 24 Ἰουλίου 1829.

Ὅτι διέφοροι δανεισῆς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος γαλέ-
τας, ὡς ὁ ἐπόμενος κατάλογος αὐτῶν, προσέριξαντες
ἐπὶ τῆς Διακρίσεως τῆς τῆς γαλέτας, καὶ παρεσιάσαντες τὰ ἐνδει-
κτικὰ τῶν δανείων τῶν, ἠτήσαντο τὴν πληρωμὴν τῶν
κερδελίων καὶ τόκων αὐτῶν ἀπὸ τὴν ἐπὶ δημοπρα-
σίᾳ πώλησιν αὐτῆς τῆς γαλέτας, πωληθείσης μέσον
τῆς Διακρίσεως τῆς.

Ἦτοι ὁ Εὐστάθιος Διακριπιστακτοῦς δανειστῆς
διὰ δίστηλ. 55, ὁ Χ. Ἀντώνιος Τζέρης μοίως 20,
ὁ Χ. Κυριάκος Τζέρης 20, ὁ Ζαχαρίας Κωνσταντῖνος
Ῥαμπάκης διὰ Γρ. 162: 17, ὁ Ἀσέριος Χρυσόμαλ-
λης 400, ὁ Νικόλαος Μομπόππας διὰ δύο ὁμολο-
γίας ἡ μὲν χρεωστικὴ πρὸς τὸν ἐν Σκοπίῳ Παπαῶ
Κ. Δημήτριον διὰ Γρόσ. 200, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἐν Σκο-
πίῳ κοκκῶναν Οὐρανίτσον τῆς Χατζῆ 500, ὁ Κύριος
Ῥαφγάκης Γιαννιὸς 200, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ Κ. Φίλιπ-
πος Ἀλιώτης 1,000, ὁ ἐν Θεσσαλ. Κ. Ἰωάν. Μπέσ-
νιερ 1,500, ὁ Κ. Γεώργιος Πανάς 35, αἱ Κ. Δη-
μήτριος Ἀτλαζῆς καὶ συντροφία 2,230.

Παρατηρεῖ,

Ὅτι καθόσον ἀφ' ἧς τὰς μεταξύ τῶν συνιδιοκτη-
τῶν διενέξεις περὶ τῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων τῆς
γαλέτας, ἐπειδὴ αὐταὶ καθυπεβλήθησαν ὑπὸ αἵρετο-
κρισίαν, καὶ ἐξεδόθη διαληπτικὴ ἀπόφασις, ἥτις ἀπο-
κτέτη κρίτικὴ, δὲν μένει τῆς λοιπῆς ἐδωμεία ὑπὲρ αὐ-
τῶν ἀμφισβήτησις, εἰμὴ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς.

Ὅτι τρία εἶσι τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα τῆς παρῆ-
σης διενέξεως.

Α'. Ἐὰν ἠδύνατο ὁ Κ. Στρατῆς Μπαλάσσης νὰ
λημβάνῃ θαλασσοδάνειον μὴ ὑποθήκην τῆς περὶ ἧς ὁ
λόγος γαλέτας, τῆς ὁποίας τὸ πλεῖστον μέρος ἀνήκειν
εἰς αὐτὸν, ἀνευ τῆς θαλήσεως καὶ ἀλλὰς τῶν συνιδιο-
κτητῶν αὐτῆς.

μὲν τὸν Ἀτλαζῆ καὶ συντροφίας, πρὸς τὴν ὁποίαν δὲν χρε-
ωτέται θαλάσσιος τόκος, εἰμὴ μόνον ὁ τῆς ξηρᾶς.)
ἔσονται δὲ μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς ὁ συνήθης τόκος
πρὸς δώδεκα τοῖς ἑκατὸν τὸν χρόνον.

Δ'. Τὰ εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς ἐυρίσκόμενα χρή-
ματα, Γρόσια δύο χιλιάδες διακρίσκει τεσσαράκοντα
ἀπὸ τῶν, καὶ παράδωκε ἑπτὰ, ἀφ' ὧν ἐκπεσθῶσιν ἐξ αὐ-
τῶν τὰ δικαστικά δικαιώματα, καὶ διανεμηθῶσιν πρι-
μοσταρκτικῶς πρὸς ἅπαντας τὰς εἰς τὸ δεύτερον ἄρ-
θρον τῆς παρέσης δανειζὰς ἀναλόγως τῶν δανείων ἐκά-
στης, καὶ λάβωσι δὲ καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῶν κεφαλαίων
καὶ τόκων, ὅταν οἱ Κύριοι Ζαφείρης Χαρίτης, καὶ
Κωνσταντῖνος Βαλσαμάκης ἐκτελέσωσι τὸ πρῶτον ἄρθρον
τῆς παρέσης.

Ε'. Τὰ δάνεια τῶν ἐν Σκοπέλῳ Παπαῖ Δημητρίῳ
ἀπὸ Γρόσια διακόσια, καὶ τῆς κοκκύναις Οὐρανίτσας
τῶ Χατζῆ ἀπὸ Γρόσια πεντακόσια· τὰ τῶ Κυρίῳ
Κωνσταντίνῳ Ρεμπάκη ἀπὸ Γρόσια ἑκατὸν ἐξήκοντα
δύο, καὶ πρᾶδες δέκα ἑπτὰ, καὶ τὸ τῶ Κυρίῳ Γερασί-
μῳ Πηνῶ ἀπὸ δίσηλα τετράκοντα πέντε καὶ θαλασ-
σοδάνεια, κριθέντα ἀπαράδεκτα ἀπορρίπτονται δι-
αφυλάττεται πλὴν τὸ δικαίωμα πρὸς τὰς διαληφθέν-
τας δανειζὰς κατὰ τῶ Κυρίῳ Στρατῇ Μπαλάτση.

ΣΤ. Νὰ ἐκτελεσθῇ κατ' ὅλην τὴν ἐκτατὴν τῆς
ἡ ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1829 διαγνητικὴ ἀπόφασις, ἐκδο-
θῆτα ὑπὲρ τῶν μεταξὺ τῶ Στρατῇ Μπαλάτση καὶ
τῶν συνιδιοκτῆτων αὐτῶ ἐπὶ τῆς περὶ τῆς ὁλόγως
γολέτας διαφορᾶν.

Ζ. Διαφυλάττεται τὸ δικαίωμα πρὸς ἅπαντας
τὰς συνιδιοκτῆτας τῶ Κυρίῳ Στρατῇ Μπαλάτση ἐπ'
αὐτῆς τῆς γολέτας, τὰ καὶ ἀποζημιώσιντι πρὸς αὐ-

τῶ διὰ τὰ θαλασσοδάνεια καὶ τόκους, καὶ τὰ ἑποῖα
ἐπεφορτίσθωσαν τὰ μεριδιά των, ὡς εἰς τὸ δεύτερον
καὶ τρίτον ἄρθρον τῆς παρέσης ἀπ' φάσεως, εἴ τινας
δύνανται δικαιοματικῶς νὰ ζητήσωσι τὴν μεσυγγύ-
ασιν τῶν ὧσων χρεωστῶν πληρῶσαι αὐτῶ διὰ τὴν
ἐνέργειαν τῆς ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1829 διαγνητικῆς ἀ-
π' φάσεως.

Η'. Ἐξοφληθέντων τῶν θαλασσοδανείων κατὰ
τὸ β' καὶ γ' ἄρθρον τῆς παρέσης, ὅσα χρήματα
ἤθελον περισσεύειν, καὶ διανεμηθῶσι πρὸς ἅπαντας
τὰς συνιδιοκτῆτας τῆς γολέτας τῶ Ευστρατίῳ Μπα-
λάτση ἀναλόγως κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ μερίδα ἐκάστη.

Θ'. Τὰ δικαστικά δικαιώματα τῆς παρέσης ἀ-
ποφάσεως Φρίνικας τεσσαράκοντα ἑπτὰ καὶ λεπτά
πεντήκοντα, Ἀριθ. 47:50 καὶ πληρωθῶσιν ἀπὸ τὰ εἰς
τὸ Δικαστήριον τῆς παρὰ κατατεθειμένα χρήματα.

Ι'. Ἡ πρῆσα ἀπόφασις καὶ κινωποιοιθῇ πρὸς
τὰς παρ' ἡμᾶς συνιδιοκτῆτας καὶ δανειζὰς ἐπὶ τῆς γο-
λέτας τῶ Στρατῇ Μπαλάτση, ἡ πρὸς τὰς ἐπιτρο-
πὰς αὐτῶν καὶ δημοσιευθῇ δὲ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφη-
μερίδος διὰ τὰς ἀπ' ἡμᾶς, εἴ τινας δύνανται νὰ κάμω-
σιν ἔφεσιν αὐτῆς, εἰάν ᾖ ἐντὸς, ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Ἐπικρατείας, ὡς διακελεύει τὸ ἄρθρον 220
τῆς Πολ. Διαδικασίας.

Ἐν Σύρα, τῇ 20 Ἰανουαρίῳ 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Μελλᾶς.

Οἱ Συνδικασταὶ Γ. Πετρεΐτσας,

Α. Ν. Νεγροπόντες,

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ἡσαΐας.